

בש"פ 4648/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4648/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שביעית להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני
מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בתמוז התשע"ט (22.7.2019)

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: עו"ד אריאל עטרי

החלטה

1. בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 29.7.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5710-05-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. בתמצית יצוין כי ביום 4.5.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו ביצוע מעשים מגונים בקטניות מתחת לגיל 14, וכן ביצוע של עבירת אינוס. ביום 2.11.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום מתוקן, במסגרתו הוחלפה עבירת האינוס בעבירת ניסיון לאינוס.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה, היא המבקשת בענייננו (להלן: המדינה), בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בהחלטתו מיום 2.7.2017 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו נדחה על-ידי בית משפט זה (בש"פ 5579/17).

4. בהמשך לכך, במסגרת ההחלטה על הארכת מעצרו של המשיב בפעם השנייה, הורה בית משפט זה (כב' השופטת ע' ברון) על בחינת היתכנות למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, וזאת, בין היתר, בשים לב לכך שהמשיב היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה למעלה מ-12 חודשים (בש"פ 3316/18).

5. בהמשך לאמור, ביום 31.5.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, תחת פיקוחם של חמישה מפקחים לסירוגין, לצד תנאים מגבילים נוספים. משלא הסתיים משפטו של המשיב, ובהסכמתו – הוארך מעצרו בפיקוח אלקטרוני ארבע פעמים נוספות.

6. עוד יצוין כי המשיב הגיש לבית המשפט המחוזי בקשות שונות לעיון חוזר בתנאי מעצרו, במסגרתן ביקש "חלונות התאוררות" וכן עתר להסרת הפיקוח האלקטרוני. בית המשפט המחוזי דחה את מרבית בקשותיו של המשיב. כמו כן, בהחלטתו מיום 11.6.2019 דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של המשיב לצאת ללימוד בכולל, וערר שהגיש המשיב לבית משפט זה נדחה ביום 15.7.2019 (בש"פ 4425/19), בין היתר בשל המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.

7. בשלב זה הסתיימו דיוני ההוכחות, והצדדים צפויים להגיש לבית המשפט המחוזי את סיכומיהם לקראת הכרעת הדין.

טענות הצדדים

8. במסגרת הבקשה טוענת המדינה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב גבוהה, כפי שעולה מחומרת המעשים המיוחסים לו כמו גם מהחלטותיו השונות של בית משפט זה. לפיכך, ובהתאם להמלצות שירות המבחן בתסקיריו, נטען כי יש להורות על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. אשר לקצב התקדמות ההליך המתנהל בבית המשפט המחוזי, המדינה טוענת כי בימים האחרונים הסתיימה פרשת ההגנה, והתיק נקבע להגשת סיכומים.

9. בדיון שהתקיים לפניי ביום 22.7.2019 התנגד המשיב לבקשה וטען, בעיקרו של דבר, כי הוא מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני זמן ממושך, אשר במהלכו לא הפר את תנאי המעצר, ומשכך יש ליתן בו אמון ולדחות את הבקשה להארכת מעצרו. עוד נטען, כי לנוכח קצב התקדמות ההליך בבית המשפט המחוזי, בית משפט זה צפוי להידרש לבקשות נוספות להארכות מעצרו של המשיב; וכן כי מזה תקופה ארוכה שנבצר מהמשיב לעבוד ומצבו הכלכלי קשה. לאור כל האמור, טען המשיב כי נקודת האיזון נעה אל עבר זכותו לחירות ויש לדחות את הבקשה להארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

10. לאחר העיון בבקשה ושמיעת טענות באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין אינטרס ההגנה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. בתוך כך, נקבע כי על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, את קצב התקדמות ההליך, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, את חומרת העבירות המיוחסות לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון אל עבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, בית המשפט ישוב ויבחן את האפשרות להשיג את מטרות המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה (ראו למשל: בש"פ 8769/18 מדינת ישראל נ' ותד, פסקה 8 (2.1.2019); בש"פ 2299/19 מדינת ישראל נ' לוי, פסקה 7 (2.4.2019)).

11. ישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. אף שהמשיב מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני, לגביו כבר קבע בית משפט זה כי מידת פגיעתו בחירות פחותה מזו של מעצר מאחורי סורג ובריח (ראו למשל: בש"פ 8656/17 מדינת ישראל נ' חאמד, פסקה 7 (15.11.2017)), אין להקל ראש בתקופה הממושכת בה הוא נתון במעצר, שתחילתו מאחורי סורג ובריח והמשכו בפיקוח אלקטרוני. עם זאת, כבר נפסק לא אחת כי חלוף הזמן אינו מהווה, כשלעצמו, סיבה מספקת לשחרורו של נאשם ממעצר, ועל בית המשפט לבחון את סיבת התמשכות ההליכים כמו גם את הצפי להתקדמות בתיק (ראו למשל: בש"פ 3343/13 מדינת ישראל נ' אוחיון, פסקה 20 (3.6.2013); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלוב, פסקה 10 (17.7.2019)).

בענייננו, ההליכים נמשכים אמנם זמן רב, ואף אומר בזהירות המתבקשת, זמן רב מידי (כך למשל, בין התאריכים 6.11.2018-31.5.2018, למעלה מחמישה חודשים, לא התקיימו כלל דיונים בתיק, וכך גם בין התאריכים 15.4.2019-1.1.2019), ואולם, אין לי ספק כי הדבר נובע מאילוצי יומנו העמוס של בית המשפט. מכל מקום, לעת הזאת, מצויים אנו בישורת האחרונה של ניהול התיק, שכן, פרשת ההגנה הסתיימה והתיק נקבע להגשת סיכומי הצדדים.

12. מכל האמור לעיל עולה כי בשלב זה, באיזון הכולל בין זכותו של המשיב לחירות לבין האינטרס בשמירה על ביטחון הציבור, ולנוכח חומרת המעשים המיוחסים למשיב והמסוכנות הגבוהה העולה מהם – לא ניתן לקבוע כי הוסטה

נקודת האיזון אל עבר זכותו של המשיב לחירות.

לצד זאת, אעיר כי לנוכח התקופה הממושכת בה מצוי המשיב במעצר, כאמור, יש לעשות כל מאמץ על-מנת לסיים את התיק בהקדם, לרבות לשריין מועד לשמיעת סיכומים בעל-פה כבר עתה.

13. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני החל מיום 29.7.2019 בתשעים ימים, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5710-05-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשע"ט (23.7.2019).

ש ו פ ט ת
